

Г. О. Бабак

Експерименталізм та стильові особливості текстів Миколи Бажана 30-х рр. XX ст.

- Микола Бажан – блискучий поет, перекладач, літературознавець, мистецтвознавець, оригінальний критик і сценарист. Його прийнято вважати людиною енциклопедичних знань, невичерпної енергії, якій притаманна «масштабність історичного мислення, довершена культура словесного образу, новаторство».

- Тексти Миколи Бажана завжди умотивовували проблемне прочитання через присутність різностильової палітри, притаманної багатьом авторам початку XX століття. Авторська настанова на експерименталізм, особливо засвідчена у його ранніх текстах, настанова на множинність паралельно існуючих систем дала змогу дослідникам вбачати у його поетиці риси футуризму, експресіонізму, бароко, романтизму «а ля Гофман», конструктивізму.

- Актуальність обраної теми зумовлена необхідним, на нашу думку, поглибленим, більш деталізованим аналізом авторських «текстів-одиниць», що створюють авторський контекст й дають можливість говорити про певне місце творчості М. Бажана в культурно-ідеологічному та художньо-естетичному планах.

- Спираючись на багатьох дослідників, у цій статті ми розрізняємо поняття українського модернізму та авангарду, говорячи про певну, на нашу думку, поверхневу адаптацію автором цих естетичних систем.

- Об'єктом дослідження є деякі тексти першого періоду творчості М. Бажана: «Любисток» (1926 р.), «Папороть» (1926 р.), «Розмай-зілля» (1927 р.), які засвідчили віддалення автора від футуризму та звернення до концептів попередньої української літератури.

- Предметом дослідження є поетика творів М. Бажана в контексті функціонування української літератури перших десятиліть XX століття.